

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612213445
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5612213445.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. T., L.. XX. XX. XXXX, J. E., C.. O.. Š. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť zročné úroky z omeškania, takt

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 498,91 eur od 7. 1. 2010 do 22. 2. 2012, úrok z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 478,91 eur od 23. 3. 2012 do 25. 4. 2012, a to mesačnými splátkami vo výške 20 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 30. 11. 2012 v spojení s jej doplnením zo dňa 25. 1. 2013, domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 608,54 eur, zročný úrok z omeškania 236,42 eur, úroky z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 458,91 eur, od 26. 4. 2012 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 7. 1. 2005, č. XXXXXXXXXXXXX, medzi žalovaným ako veriteľom a právnym predchodcom žalobcu E., a. s., so sídlom v J., C. L. X. Na základe uvedenej zmluvy banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť. Žalovaná suma pozostáva z istiny 458,91 eur, predstavujúca nevrátené peňažné prostriedky úveru, zo zmluvného úroku 56,24 eur vo výške úrokovej sadzby 18,9% ročne, úroku z omeškania 0,88 eur (vo výške úroku z omeškania a pripočítania 5% ročne nad rámec úrokovej sadzby) a poplatkov vo výške 92,94 eur (poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za vedenie úverového účtu, poplatok za upomienku). Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplataenie úrokov z omeškania. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 4. 2007 žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku voči žalovanému.

Žalovaný prejavil vôľu zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu, nie však úroky z omeškania, ktoré nie je schopný splácať. Je nezamestnaný, poberá dávku v hmotnej núdzi od februára 2013 a je odkázaný na pomoc iných osôb. Má vyživovaciu povinnosť k synovi.

Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o poskytnutí flexipôžičky, zmluvou o postúpení pohľadávok, výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu zo dňa 2. 12. 2009, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 27. 1. 2012, zistiac nasledovné:

Zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 7. 1. 2005 bolo zistené, že bola uzavretá medzi E., S.. D., D. D. E. J., C. L. X a žalovaným ako dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 20.000,-Sk s dohodnutou mesačnou splátkou 517,71 Sk, splatná 7. 2. 2005, dátum poslednej splátky 7. 1. 2010, s uvedením ročnej percentuálnej miery nákladov 11,33% s uvedením výšky úrokov s poplatkami 14.212,60 Sk. Výška úrokovej sadzby je zverejnená na výveskách v prevádzkových priestoroch banky. Podľa všeobecných obchodných podmienok E., a. s., článok 3, bod 1, výška pevnej úrokovej sadzby sa nemení po celý čas splácania úveru, je spravidla uvedená v úverovej zmluve alebo na výveskách v prevádzkových priestoroch banky. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 11. 2006 medzi E., a. s. a žalobcom bolo zistené, že s účinnosťou od každého dátumu postúpenia v súlade s podmienkami zmluvy postúpiť (E., a. s.) predá a postúpi nadobúdateľovi pohľadávky uvedené v príslušnej ATR. Z písomného oznámenia E., a. s. zo dňa 2. 12. 2009, adresované žalobcovi bolo zistené, že v prílohe č. 1 zasiela banka výpis z účtovných kníh k pohľadávkam, ktoré boli žalobcovi postúpené na základe vzájomnej uzatvorenej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 4. 2007, v ktorom údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok toho ktorého dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávok. Z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 4. 2007 bolo zistené označenie pohľadávky voči žalovanému vo výške 648,54 eur. Z listiny označenej ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 27. 1. 2012 bolo zistené, že žalovaný uznal záväzok čo do dôvodu a výšky voči žalobcovi zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7. 1. 2005 vo výške 498,91 eur.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 30. 1. 2013, č. konania 7C/6/2013-96 súd uložil žalovanému povinnosť žalobcovi sumu 458,91 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 26.04.2012 do zaplatenia a trovy konania 12,03 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu Tomáš Kušnír, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, a to mesačnými splátkami vo výške 20 eur mesačne vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd žalobu zamietol o zaplatenie zročných úrokov z omeškania 236,42 eur.

Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 17. 2. 2014, č. konania 11Co31/2014-174 súd zrušil výrok rozsudku Okresného súdu a to v časti o zaplatenie zročného úroku z omeškania 236,42 eur a vec vrátil Okresnému súdu na ďalšie konanie. Podľa záverov odvolacieho súdu povinnosťou okresného súdu bolo preskúmať skutkové tvrdenia žalobcu a na základe výsledkov dokazovania posúdiť, či žalobcovi nárok na zákonný úrok z omeškania patrí, z akej istiny a za aké časové obdobie.

Vzhľadom na tvrdenia žalobcu v žalobe, podanej prostredníctvom právneho zástupcu, žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 1. 5. 2007, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky; pokiaľ podľa zmluvy o úvere do dňa zaslania pokusu o zmier nenastala riadna splatnosť úveru je týmto dátumom deň splatnosti prvej nehradenej splátky podľa dohody o uznaní záväzku. Súd opakovane vyzýval žalobcu, prostredníctvom právneho zástupcu, vzhľadom na neurčitost' jeho tvrdení ohľadom zročnosti dlhu, na odôvodnenie splatnosti dlhu, počiatku a výšky úrokov z omeškania.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na výzvu súdu uviedol, že zročný úrok z omeškania vo výške 236,42 eur, bol vypočítaný nasledovne: 9,5% zo sumy 498,91 eur od 1. 5. 2007 do 22. 3. 2012 vo výške 232,18 eur; 9,5% zo sumy 478,91 eur od 23. 3. 2012 do 25. 4. 2012 vo výške 4,24 eur; žalobcovi bola postúpená istina 498,91 eur, pričom po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil dňa 22. 3. 2012 sumu 20 eur a dňa 25. 4. 2012 sumu 20 eur. V písomnom doplnení žaloby zo dňa 15. 4. 2014 žalobca uviedol ďalšie neurčité tvrdenie o počítaní úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do postúpenia pohľadávky.

Na súdnom pojednávaní dňa 20. 11. 2014 napriek opakovaným písomným výzvam súdu, žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu uviedol, že nedisponuje žiadnym dôkazom, ktorým by mohol preukázať odstúpenie od zmluvy alebo predčasnú splatnosť mimoriadnym vyhlásením splatnosti úveru, vo vzťahu k zročným úrokom z omeškania. Splatnosť nastala dňom účinnosti postúpenia pohľadávky. Na výzvu súdu, aby špecifikoval, z čoho pozostáva suma 498,91 eur za účelom nevyhnutnej potreby rozčlenenia časti dlhu, ktorá bola splatná od 1. 5. 2007 do 7. 1. 2010, teda tá, ktorá sa stala

predčasne splatnou, právny zástupca žalobcu uviedol, že ide o sumu, ktorú vygeneroval počítačový systém banky. Viac k tomu uviesť nevedel.

Žalovaný v doplnení svojej výpovede zo dňa 20. 11. 2014 uviedol, že si nepamätá na okolnosti uzavretia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 27. 1. 2012. Osoby behali po Važci, na aute chodili. Vymáhali platby. Žalovaný je evidovaný na úrade práce, súčasne je práceneschopný. Poberá dávku v hmotnej núdzi 152,10 eur. Náklady na bývanie pozostávajú z platby za elektrinu 32 eur mesačne, platby za drevo 80 eur. Má vyživovaciu povinnosť k O. T., na ktoré bolo určené výživné 40 eur mesačne.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení do 30. 6. 2006):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba R. Q. J., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 498,91 eur od 7. 1. 2010 do 22. 2. 2012, úrok z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 478,91 eur od 23. 3. 2012 do 25. 4. 2012, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná.

Sporové konanie je ovládané prejednávajúcou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Iniciatíva pri uvádzaní relevantných skutkových tvrdení spočíva na účastníkoch konania. Účastník má povinnosť tvrdenia ako aj povinnosť dôkaznú. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, medzi ktoré patrí aj predmetná zmluva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS,

teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcu nebolo možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu, keďže jeho tvrdenia týkajúce sa splatnosti celého dlhu boli rozporné a neurčité.

Podľa pokynov odvolacieho súdu, úlohou okresného súdu bolo preskúmať skutkové tvrdenia žalobcu a následne posúdiť, či nárok na zákonný úrok z omeškania mu patrí, v akej istine a za aké časové obdobie. Pre priznanie úrokov z omeškania, posúdenie výšky úrokov z omeškania je potrebné poznať presný dátum vzniku omeškania s plnením dlhu. Ak sa žalobca ako veriteľ domáhal zaplatenia samotnej istiny 498,91 eur, pre jej priznanie (prvým rozsudkom) postačovala nespornosť existencie dlhu v uvedenej výške medzi účastníkmi konania. Avšak pre priznanie výšky úrokov z omeškania bolo nevyhnutné zo strany žalobcu tvrdiť a rozlíšiť, akú časť sumy 498,91 eur tvoril súčet už splatných splátok, aká časť sumy 498,91 eur predstavovala súčet predčasne splatných splátok za obdobie od predčasnej splatnosti úveru (keďže konečná splatnosť úveru bola dohodnutá 7. 1. 2010), keďže za celé dohodnuté obdobie splácania úveru bola výška úrokovej sadzby rozdielna. Podľa hmotného práva povinnosť tvrdiť a preukazovať splatnosť dlhu (nie zaplatenie dlhu) zaťažuje veriteľa, v danom prípade žalobcu. Tvrdenie žalobcu v danom súdnom konaní bolo absolútne neurčité, keďže splatnosť dlhu a s tým súvisiaceho nároku na vznik povinnosti platiť úroky z omeškania odôvodňoval viacerými rozdielnymi právnymi skutočnosťami. A to účinnosťou postúpenia pohľadávky, ktorá je bez právneho významu vo vzťahu k splatnosti dlhu podľa platných právnych predpisov, zaslaním pokusu o zmier, vyhlásením predčasnej splatnosti úveru a splatnosťou prvej neuhradenej splátky podľa dohody o uznaní záväzku, v ktorej dohode splátky ani neboli účastníkmi konania dohodnuté. Žalobca ako veriteľ nemal tak záujem na preukázaní určitosti uvedenej skutočnosti, napriek opakovaným výzvam súdu (preto v pôvodnom rozsudku bola žaloba v tejto časti zamietnutá pre neunesenie dôkazného bremena). Súd viazaný pokynom odvolacieho súdu, podľa ktorého sa má ustáliť kedy sa žalovaný dostal do omeškania a priznať nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške vyplývajúci z právnych predpisov. Súd preto rozhodol o priznaní úroku z omeškania od 7. 1. 2010, ktorý dátum bol jednoznačne preukázaný zo zmluvy o úvere ako dátum konečnej splatnosti úveru. Žalovaný bol tak nepochybne v omeškaní so zaplatením sumy 498,91 eur od 7. 1. 2010 do ďalšieho žalobcom vymedzeného obdobia 20. 2. 2012, kedy došlo k čiastočnému plneniu dlhu (20 eur) a zo sumy 478,91 eur od nasledujúceho dňa, t.j. 23. 3. 2012 do žalobcom vymedzeného obdobia 25. 4. 2012. V prevyšujúcej časti zaplatenia úrokov z omeškania bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Na súdnom pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu tohto rozsudku, bolo tvrdené, že splatnosť dlhu je potrebné odvíjať od tvrdenia v žalobe o vzniku omeškania s plnením dlhu odo dňa účinnosti postúpenia pohľadávky. Uvedená právna skutočnosť bola však bez právneho významu na výšku úrokov z omeškania. Pokus o zmier bol vyhotovený žalobcom až v roku 2012, teda nie pred dátumom konečnej splatnosti úveru 7. 1. 2010. Bol tak bez právneho významu vo vzťahu k navrhovaným úrokom z omeškania. V dohode o uznaní záväzku zo dňa 27. 1. 2012 nie je obsiahnutá žiadna zmena v obsahu záväzku vo vzťahu k splatnosti dlhu, ako ani k splátkam (ktoré predmetom dohody ani neboli).

V dôsledku nešpecifikovania sumy 498,91 eur, konkrétne aká časť uvedenej sumy predstavovala splátky, ktoré neboli zaplatené do 1. 5. 2007, ako aj súčet jednotlivých splátok, ktoré sa stali predčasne splatné a na základe akej právnej skutočnosti nebolo možné zistiť výšku úrokov z omeškania. Výška úrokov z omeškania sa odvíja od splatnosti jednotlivých splátok a to podľa dohodnutej mesačnej splatnosti splátok a pri predčasne zročných splátok od právnej skutočnosti, kedy nastala zročnosť dlhu. Predpokladom predčasnej splatnosti dlhu je nezaplatenie konkrétnych mesačných splátok, ktoré časovo predchádzajú dátumu splatnosti celého dlhu. V prípade nepreukázania právnej skutočnosti majúcej za následok splatnosť celého dlhu, je potrebné vychádzať zo splatnosti mesačných splátok. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 6,5% ročne za vyššie uvedené obdobia, keďže uvedený úrok predstavuje najnižšiu úrokovú sadzbu v rozhodnom období, ktorá žalobcovi ako veriteľovi patrí (vyššiu úrokovú sadzbu žalobca nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno ako ani bremeno tvrdenia v tomto smere). K postúpeniu pohľadávok je tiež potrebné uviesť, že žalobca predložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 11. 2006, ktorá však obsahuje len odkaz na prílohu špecifikujúcu pohľadávky. Avšak listina, ktorá má predstavovať prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok obsahuje dátum 30. 4. 2007.

Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú R.. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 498,91 eur od 7. 1. 2010 do 22. 2. 2012, úrok z omeškania vo výške 6,5% ročne zo sumy 478,91 eur od 23. 3. 2012 do 25. 4. 2012. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná, pre neunesie bremena tvrdenia a dôkazného bremena.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd stanovil na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 20 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané na sociálne pomery žalovaného, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. Nezaplatením aj len jednej splátky žalovaný môže stratiť výhodu splátok a vznikne mu povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že o trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, vzhľadom na potrebu definitívneho právneho posúdenia týkajúceho sa príslušenstva, ktoré sa ohľadom ďalšieho konania stalo samostatným predmetom sporu. Po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vo vzťahu k celému predmetu konania, súd rozhodne do 30 dní aj o náhrade trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.